

● Mehmet Yıldız

Leyla öllere Kaçtı

Sözün vadilerinde, şaşkınlardan beri kıl
Cihanlar sultanını, yolumun rehberi kıl
Dilsiz çocuklar gibi ben kapıda suskunum
Kalbimi yalnız senin, aşkına müşteri kıl.

Gözlerimi kaybetsem, sıratın önüm olsun
Pusulayı şaşırsam, menzilin yönüm olsun
Yaşadım yaşıyorum, yaşamaktan mahcubum
Bir perişan hicabım, yolumda dönüm olsun.

Bir Cebrail kanadı, değer belki ruhuma
İçimin mızrabıyla, belki ses verir hüma
Aynalara anlattım, sessiz geldi mektubum
Anladım kefareti, gözyaşı günahıma.

Çocuklar birer rakam, dilinde arsız çağın
Düşüyorlar toprağa, elinde bir alçağın
Çağlayan bir usanca düştüm, ağır meczubum
Vanasını bulmadım, ruhumdaki kaçağın.

Parantez kapanmadan Leyla çöllere kaçtı
Bilemedim zamanı, bilmedim saat kaçtı
Hangi yer, hangi üzgün kelebekte üslubum?
Bilmedim hep kanayan bu yarayı kim açtı.